

Tanja Šljivar

REŽIM LJUBAVI

Režija: Bojan Đorđev

Tanja Šljivar

REŽIM LJUBAVI

Reditelj: Bojan Đorđev

Dramaturzi: Dimitrije Kokanov i Tanja Šljivar

Lektorka: Dijana Marojević

Scenograf: Siniša Ilić

Kostimografkinja: Maja Mirković

Kompozitor: Luka Papić

Scenski pokret: Čarni Đerić

Organizatorka: Jelena Tvrtković

Asistent reditelja: Nikola Isaković

Asistentkinja organizatorke: Anđa Brstina

PODELA

HANA.....SOFIJA JURIČAN

MIŠA.....MILOŠ TIMOTIJEVIĆ

BRANKAALEKSANDRA JANKOVIĆ

BOBADEJAN DEDIĆ

ONA.....JELENA ILIĆ

Inspicijentkinja i suflerka: Milica Bošković

Dizajn zvuka: Lidija Mirović

Realizacija zvuka: Miroslav Petrušević

Dizajn i realizacija svetla: Dragan Maslarević

Fotograf: Boško Đorđević

*scenografija realizovana u Ateljeu Mini Bees

izrada obuće: Zoran Kosanović

Premijera: 28. april 2018.

Pozorište Atelje 212

Scena Petar Kralj

Sezona 2017/18.

SPREČAVANJE DOGAĐAJA LJUBAVI - Dimitrije Kokanov i Tanja Šljivar, prepiska

7 APRIL, 15:43

Dragi Dimitrije,

kada sam juče napokon psihanalitičku terapiju zamijenila geštaltom, terapeutkinja mi je rekla: Tanja, ti koristiš stare, nedovršene odnose kao izgovor da u sadašnjem trenutku ostaneš sama. Meni je to imalo smisla, utoliko što sam jako dobra u mučenju sebe, u sprečavanju same sebe u uživanju. Pitam se kako sama svijest o tome može uticati na to da se takve matrice u stvarnosti i promijene?

Sa Anom sam nedavno pričala o tome, kako nam je novac potreban za svakodnevnu reprodukciju i stoga lakše pristajemo na kompromise u poslu i radimo stvari koje ne bismo radile, jer prosto van kapitalizma ne možemo trenutno živjeti. U ljubavi, u patrijarhatu je drugačije, jer ljubav, potvrda drugog (muškarca), kao i seks nam nisu potrebni na nivou svakodnevne reprodukcije, pa onda odbijamo da participiramo u odnosima u kojima očigledno imamo manje moći, a istovremeno sebe tako sprečavamo u ono malo uživanja koje bivanje u paru unutar patrijarhalnih odnosa može da donese.*

Odgovori su očigledni - morali bismo srušiti i patrijarhat i kapitalizam, da bismo kao individue i kolektivi živjeli slobodno, no ja nažalost ne vidim da će jedno ili drugo da se desi za vrijeme naših života.

Kako si ti? Da li te dani dokolice i odmora na selu više okreću refleksiji, auto-refleksiji ili čistom (pa i brutalnom) tjelesnom uživanju? :)

Puno te pozdravljam pre odlaska na reku gdje se neću utapati u vodi, nego samo malo, malčice u alkoholu.

T.

10 APRIL 9:50

Draga Tanja,

dani dokolice su zapravo bili radni dani neprekidnog sedenja za laptopom i sređivanja tekstova za predstave. Tu je i moj komentar na tvoje i Anino razmišljanje, ne samo da kapitalizam u kome živimo nije blizu svoga kraja, nego preti da u potpunosti pojede i 8 sati sna. Ono što je zanimljivo je da imamo to prihvatanje sopstvenog profesionalnog, radnog identiteta u kapitalizmu i nekako, čak se za tu poziciju jako borimo. Sa druge

strane neretko mi se desi da taj identitet zakoči sve moje druge identitete, a najčešće moj ljubavno-seksualni.

Zašto se mi tako lako opredelimo da ljubav treba da čeka? Ili to tako nazovemo kad od nepodnošljivih ishoda svih dosadašnjih aranžmana sparivanja ne možemo više da vidimo rešenje i mogućnost zadovoljenja naših potreba? Vrlo je realno da nas nepomičnost usled ljubavnog fejla koji se iznova dešava primorava da odustanemo kako bismo se zaštitali. I to je samo privremeno. (jer agonija ljubavnog odnosa će se dogoditi kad-tad i razbucati nam vilicu)*

Hteo sam da kažem, moja prijateljica je jednom trčeći u Pariz da pokuša da spasi svoju ljubavnu vezu, konstatovala da prvi put prevazilazi neprijatnost usled odluke da se bori svim sredstvima za neki odnos i partnera za koje veruje da su nešto posebno. Zapitala se kako je moguće da se u poslovnim okvirima, tj. za karijeru uvek olako borimo svim sredstvima, a kada je ljubav u pitanju uvek iskaču ponos, sujet, sećanja i ostale frustrirajuće ograde. Naravno taj put u Pariz nije imao efekta, bio je to kolosalni raspad sistema, ali ipak, ona je dovela hrabru odluku? Prekinula je dotadaš-

nju matricu svog ponašanja. Nije čekala, puštala i odustajala.

Ja sad ne znam je l' patrijarhat već sama činjenica da žena juri za muškarcem? Ja mislim da je to žestoka feminizacija, jer nije reč o muškom plenu, već o aktivnoj poziciji odlučne žene?

A i žena koja plati avion, put i smeštaj, zarađ ljubavi - e to je jedna kapitalistička mogućnost... :D

Seti se onog primera iz psihanalize koji si mi objasnila jednom kroz tekst pesme Indire Radić i konstatovala si da ona ne koristi svoje stare matrice emotivnog vezivanja, tj. da ne živi u naslagama prošlosti već ide daje u životu, gleda u budućnost...

Koje je optimalno vreme za preboljevanje partnera? Kako možemo da pomognemo sebi da odjebemo nekog za koga znamo da nam nije odgovarajući? Zašto volimo i da li volimo da patimo?

ljubim te

10 APRIL 17:00

Dragi Dimitrije,

i sa Tamarom sam razgovarala o tome, gotovo celo leto smo pričale o tome - kako to da se za poslove prijavljujemo, apliciramo, grizemo, a da u trenutku kada smo razgovarale ni jedna od nas nije imala na primjer Tinder profil - na kom bismo se „prijavljivale“ za ljubav. Opet mislim da je odgovor tu ispred naših očiju - konkurenca (nužnost kapitalizma) podstiče eksploataciju, i auto-eksploataciju (još jednu nužnost kapitalizma) i ako hoćemo u najdoslovnjem smislu da preživimo, mi jednostavno moramo da prodajemo svoj rad na tržištu. Sa druge strane, ponos, histerija, ponižavanje, eksploatacija i auto-eksploatacija naših emotivnih i seksualnih kapaciteta je nešto na šta takođe pristajemo, ali mislim da možemo da odlažemo momenat kada izlazimo na seksualno-bračno-dejting tržište - isključivo zato što od našeg prisustva na njemu ne zavise naša svakodnevna egzistencija i reprodukcija. Sve ostalo što usledi, kada se ljubav dogodi i razbuca nam vilicu - je zapravo nuspojava života posvećenog poslu.

Žene koje kupuju avionske karte zbog muškaraca - rekla bih da to jeste sa jedne stra-

ne ta frojdovska negacija, vraćanje u momenat i tkivo traume, da bismo sebi rekli da se zapravo napuštanje nije ni dogodilo, a sa druge strane jeste i jedan korak hrabrosti i borbe za nešto intimno na način na koji bismo se za poslove borili.

Ja sam uvijek voljela da muškarci putuju zbog mene - to je bilo dobro za ego - a i za moj novčanik - iz Minhen u Gisen, iz Pariza u Bern, iz Novog Sada u Gisen, iz Zemuna u Kumodraž, iz Banjaluke u Beograd i obratno. Takva putovanja su uglavnom bila nešto što meni djeluje kao „odvažnost, spremnost da se iscimaju, da me osvoje“*, a zapravo su većinom putovali upravo da bi sami sebi postavili neke muške prepreke na putu do onoga što bih im ja ionako, prividno oslobođena seksualnom i feminističkom revolucijom, i dala. Druga stvar je da su uglavnom oni u gradovima iz kojih su putovali uvijek imali djevojke - pa zbog toga su i morali da se odvaže na takve korake jer bi naši susreti u gradovima u kojima oni zapravo žive bili malo otežani, iako naravno ne i nemogući.

I evo na kraju ta divna anti-negacija i Indirin pogled u budućnost:

Kol'ko puta moram da kažem?

Kojim tonom i koliko glasno?

*Da si svoju propustio šansu, da našem satu
piše kasno*

Ne padaj na kolena, nemoj da se trudiš

I ne kupuj poklone znam ja šta ti nudiš

Tako dakle, jedna naivna devojčica odavno žena je postala pa kaže: gledam u budućnost, ali nikog nema da ga pored mene pogledam u sadašnjosti.

Grlim te

15. APRIL 12:23

Draga,

što se tiče budućnosti i sadašnjosti i pogleda... Shvatio sam da je jako teško razdvojiti ta dva. Nekako uvek imam potrebu da svoje fejllove tretiram kao iskustva koja će me naučiti boljoj budućnosti, pre svega u procenama i raspodeli energije i angažmana. Sa druge strane, postoje i oni neuspesi koji su nam jasni od samog starta, i to je jedna zamka odnosa u koji se upuštamo nadajući se uspehu, iako već u startu možemo zaključiti da je osuđen na propast. To je neka

misteriozna iracionalna sila gluposti i neka vrsta naše potrebe da gubitak ipak preživimo i kažemo sebi: sad ću se sjebati pa ću iz toga nešto dobro da izvučem. I onda to opravdamo nemogućnošću da se otrgnefamo famoznoj iracionalnosti zaljubljivanja.

Jednom mi je jedna osoba, moj dosta epohalan zaljubljenički fejl, da ne kažem epi-zoda moje zaostale infantilnosti, rekla da ja svoje emocije ne pokazujem nego ih verbalizujem tako što ih tretiram kao neki spoljni objekat koji onda analiziram odvojeno od sebe samog. Ja sam to shvatio kao apgrejdovani odbrambeni mehanizam koji realizujem kao neku vrstu socijalne i emocionalne inteligencije. A to je ujedno i moj mehanizam da se odbranim od činjenice da sam se pustio na tržište pronalaska ljubavi, te da svaki udarac primam kao nešto što je unapred isprojektovano.

Ako je zaljubljivanje projekcija nekog odnosa, onda svaki put kada se ta slika razori, mahom činjenicom da upoznajemo objekat svoje želje koji smo idealizovali, onda je stvarno neizbežno postati anksiozan u ljubavi (isključujem seks kao formu rekreativacije). Da li zaljubiti se znači biti anksiozan i paranoičan, uvek prepadnut od činjenice da ćeš biti razočaran?

Kao i u poslu, ego ti je aktiviran, ali postoji neka posebna greška, preskok, koja nas dovodi do pojačanog straha od nemogućnosti da se rehabilitujemo od tog udara.

Onda sledi strah da "lekcija" iz prošlosti hendičepira moguću sreću u budućnosti, jer proizvodi veće strahove, ograde i distance, nego da nas pripremi za ulazak u novi odnos sa više emocionalne zrelosti.

Blago Indiri kad je krenula dalje.

Ja nekako sva svoja prethodna iskustva uvek gledam da ne ponovim i onda ponekad ispustim priliku da steknem novo iskustvo.

Zašto pišeš o ljubavnim odnosima?

17. APRIL 9:08

Dragi D,

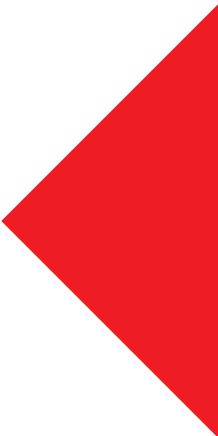
Na kraju, vrijeme je vjerovatno sve, samo nije linearno i samim tim prošlost, po onome što ona jeste, ne nudi nikakve lekcije za sadašnjost ili budućnost. To je još jedna neoliberalna zamka - očekivanje da mi, koristeći sve resurse, tutorijale, kurseve, slobodno vrije-

me i novac postajemo najbolje verzije sebe, konstatno optimizujući ono čime raspolazemo. Tako da, useravanje sadašnjosti i budućnosti bez obzira na gledanje u prošlost i njeno analiziranje sve uz *I never learn* koja piči u pozadini, vidim kao subverzivnu strategiju, uprkos tome što je ona najočiglednije moguće prije svega autodestruktivna. Zašto pišem o ljubavnim odnosima? Kao sto se to već u *Manifestu samoće* kaže: "Da sam u svom životu bila popularna i seksualno aktivna sada ne bih govorila pisala ovo što govorim pišem sada ove riječi ne bi postojale, jer za mene bi tuđe ljudsko meso, uronjenost u njega, za mene bi opsjednutost drugim bila svakodnevica i ja bih onda sasvim izvjesno ovdje govorila o nečemu drugom a ne o ljubavi."* I to je donekle, kao i sve iz ove prepiske istovremeno istina i laž. Mislim da je količina suludih priča, situacija, odnosa čiji sam dio bila, kojima sam kao treća partija svedočila, koje sam od prijatelja, koji su odnose revnosno godinama pretvarali u narative i slike čula, u jednom trenutku postala tolika, da je bilo neophodno pretvoriti neka od tih iskustava u tekst. Kako je Vedrana jednom rekla:

"Sjedim kod tog tipa gola na fotelji i pitam se kako se koji kurac OVO dogodilo?" Pa to pitanje je bilo na početku procesa, a vi-

djećemo da li je poliamoričan odnos sa tekstovima o ljubavi i ljubavnim iskustvima koja postaju tekstovi, zapravo na njegovom kraju.
Zagrljaji iz Friedrichshaina

T.

Rečenice označene ovim znakom () su ili direktni citati iz drame Režim ljubavi, ili reference na nju

MUŽEVNOST I SMRT OBAVEZIVANJA

Istoričar Džon Toš tvrdi da se u zapadnjačkim društвима muževnost „realizuje kroz tri polja: kuću, posao i isključivo muška udruženja“. Autoritet u domaćinstvu, sposobnost zarađivanja plate na neservilan, nezavisan način, te sposobnost formiranja značajnih veza u dobrovoljnim udruženjima, tavernama, kafanama i klubovima koji sistemski isključuju žene - tradicionalno su bila tri stuba muževnosti. Kapitalizam i demokratske politike donose bitnu promenu u ovu tripartitnu strukturu: od početka dvadesetog veka feministički pokret i njegov uticaj na političku, ekonomsku i seksualnu sferu je konzistentno i uspešno preispitivao i podrivao mušku autoritarnost u domaćinstvu. Takođe, uspon birokratizovanih firmi i plaćenog rada je smanjio mušku nezavisnost, pa danas većina muškaraca radi pod nadzorom drugih muškaraca i/ili žena; a većina isključivo muških mesta za homosocijalno udruživanje (sa bitnim izuzetkom sporta) je nestala, te je heterosocijalno provoђење slobodnog vremena postalo norma za većinu javnih sastajališta. Tako da, ako prihvatimo da je muževnost, kako Toš objašnjava „društveni status, koji se pokazuje u specifičnim društvenim kontekstima,“ onda je jasno da su neki od konstitutivnih elemenata tog statusa i tih

konteksta ozbiljno podriveni sa nastupanjem modernosti. Finansijska nezavisnost, autoritet u domaćinstvu i muška solidarnost su redom kao koncepti uzdrmani, tako da danas tradicionalna muževnost čak postaje obrnut signal za status – za kulturno-loški kodirano muževnost radničke klase. I upravo u ovakovom kontekstu, seksualnost postaje jedan od najvažnijih statusnih simbola muževnosti. Seksepil i seksualnost su postali atributi rodnog identiteta, kao i onoga što u okviru tog identiteta uzima formu statusa. Do izvesnog stepena, seksualnost se uvek povezivala sa muževnošću, ali u mnogim društвима muška društvena moć bila je uslov za sticanje pristupa ženama. Muškarci potvrđuju svoju društvenu moć nad ženama i nad drugim muškarcima praktikuјуći seksualnu dominaciju nad velikim brojem žena. Odnosno, ako je seksualnost polje borbe, onda je jasno da su u tradicionalnim društвима, moćni muškarci bili oni koji su dominirali tim poljem, zato što se muška moć uglavnom prevodila i pokazivala kao olakšan seksualni pristup većem broju žena. Drugim rečima, seksualnost je kontinuirano reflektovala, određivala i direktno indeksirala socio-ekonomski status.

Sa druge strane, u dvadesetom veku razvoj potrošačke kulture i kliničke psihologije dovodi do odvajanja seksualne sfere od moralne regulacije i od formalne klasne endogamije, što rezultira nastankom seksualnih polja. To je imalo značajne posledice: muškarci više ne moraju da budu moćni i dominantni da bi imali seksualni pristup ženama. Ta vrsta pristupa je danas relativno nezavisna od socio-ekonomske moći muškarca, pa muškarci iz različitih socio-ekonomske grupa imaju mogućnost za seks sa različitim ženama, a da ne moraju da plate za njega, niti da tako izazovu moralnu osudu okoline, te da nisu primorani da nakon toga stupe u brak.

Postoje tri moguća razloga zbog kojih je seksualnost tako usko vezana uz muški status. Iz vremena u kom je seksualnost eksplisitno povezivana sa socio-ekonomskim statusom moćnih muškaraca, ona je задржала sopstvenu poveznicu sa moći i statusom, čak i danas, kad je ta veza manje jasna i jaka. Serijska seksualnost je privlačna muškarcima iz svih klasa zato što, ukoliko je pristup ženama ograničen, onda ona funkcioniše kao znak muškarčevog statusa – pobede nad drugim muškarcima. Muška kompetitivnost, validacija i status su kanalisani kroz područje seksualnosti.

Za muškarce, seksualnost je označavala status u pogledu njihove sposobnosti da se takmiče sa drugim muškarcima u privlačenju pažnje ženskog pola: žene heteroseksualnim muškarcima daju potvrdu, i muškarci se jedni sa drugima za tu potvrdu takmiče. Nadalje, muškarci su prebacili na seks i seksualnost kontrolu koju su ranije imali u domaćinstvu, i seksualnost je postala područje unutar kog su mogli da izražavaju i pokazuju sopstveni autoritet i autonomiju. Otuđenost u seksu je počela da signalizira i organizuje šire područje autonomije i kontrole, a tako i muževnosti. Emocionalna otuđenost može da se posmatra kao metafora za mušku autonomiju, što je dodatno podstaknuto razdvajanjem seksa i braka. Konačno, kroz seks, muškarci se istovремeno međusobno takmiče, ali i formiraju veze, koristeći ženska tela kao objekte muške solidarnosti. Drugim rečima, seksualne slobode su, za muškarce, pretvorile seksualnost u segment za upražnjavanje i predstavljanje muževnosti. Podriveni muški status u tri oblasti - kuća, posao i muška društvenost, kroz transformaciju seksualnosti u status, sada se može ponovo dokazivati gotovo još samo u toj oblasti. Ako je seks za muškarce bio sredstvo za pokazivanje sopstvenog statusa i za povezivanje sa drugim muškar-

cima, prestanak muške kontrole nad domaćinstvom i nad sopstvenom autonomijom na radnom mestu rezultirao je hipertrofijem seksualnosti, tako da je ona počela da izražava i u sebe istovremeno integriše sva tri aspekta muževnosti kao statusa: autoritet, autonomiju i solidarnost. Centralna uloga seksualnosti u ovom redefinisanju maskuliniteta bila je uveliko olakšana i ubrzana intenzivnom seksualizacijom žena i muškaraca kroz dvadeseti vek: to jest, činjenicom da seksualne veze više nisu bile regulisane moralnim obzirima, kao i činjenicom da je seksualna privlačnost postala eksplicitna osobina rodnog identiteta, nezavisna od moralne izvedbe sebe. U drugom poglavljju, argumentovala sam da je seksualnost postala polje borbe. Sada još preciznije mogu da sugerishem da se to dešava zato što seksualnost omogućava sticanje i održavanje muškog društvenog statusa – arene u kojoj se muškarci takmiče jedni sa drugima za potvrdu sopstvenog seksualnog statusa. Mogli bismo da postavimo hipotezu da ukoliko su, posle 60-ih, seks i seksualnost postali glavna poprišta za sprovođenje i osvajanje ženskih sloboda, to je možda bilo tako zato što je serijska seksualnost bila usko povezivana sa muškom moći. Ipak, iako su se uslovi susreta inten-

zivno seksualizovali i za žene i za muškarce, i iako je seksualnost postala statusni simbol za oba pola, njihova seksualizacija nije se istovetno razvijala. Evelin Blekvud, antropološkinja, ističe da su „muškarci i žene različito pozicionirani u odnosu na seksualnost” gde se „različito” odnosi na „razliku u sposobnosti da kontrolišu ili daju imena činovima, da polažu pravo na određene prakse, da označe neke prakse kao dozvoljene a druge kao nedozvoljene”. Rendal Kolins, sociolog, sa druge strane, to opisuje kao „sistem stratifikacije kroz seks.” Ove razlike između polova su izražene kroz seksualne strategije, i sada ćemo se okrenuti istraživanju ženskih strategija sparivanja.

Eva Illouz, *Why Love Hurts: A Sociological Explanation*, Polity press, Cambridge, Cambridge, 2012

TEST

Priloženi upitnik je kreiran tako da omogući procenu toga koji je tvoj stil vezivanja u ljubavnom odnosu – način na koji se postavljaš prema drugima u kontekstu ljubavne veze. Upitnik je sastavljen po uzoru na upitnik *Iskustvo u bliskoj vezi (Experience in Close Relationship)*.

Ponuđeni stilovi vezivanja su stabilni, ali plastični. Poznavanje sopstvenog specifič-

nog profila kada je vezivanje u pitanju, pomoći će ti u razumevanju sebe i poslužiće kao vodič za tvoje interakcije sa drugima. Idealno, ovo će rezultirati većim zadovoljstvom u tvojim vezama.

Označi kvadratić pored svake izjave koja je TAČNA za tebe. Ukoliko je izjava netačna, nemoj ništa da obeležavaš.

	A	B	C
Često brinem da će moj partner prestati da me voli.	☐		
Lako mi je da budem nežan/a sa svojim partnerom/kom.		☐	
Kada neko upozna pravog/u mene, plašim se da ću prestati da se sviđam toj osobi.	☐		
Brzo se oporavim nakon raskida. Čudno je koliko lako mogu da prestanem da mislim na nekog.			☐

	A	B	C
Kada nisam u ljubavnoj vezi osećam se nedovršeno i anksiozno.	☐		
Teško mi je da emotivno podržim partnera/ku kada je u lošem rasploženju.			☐
Kada je moj/a partner/ka na putu, plašim se da će se zainteresovati za nekog drugog.	☐		
Osećam se ugodno kada zavisim od svog ljubavnog partnera.		☐	
Moja nezavisnost mi je važnija od ljubavne veze.			☐
Ne volim da delim svoja najintimnija osećanja sa partnerom/kom.			☐
Kada pokažem partneru/ki kako se osećam, plašim se da mi neće uzvratiti istom merom.	☐		
Generalno sam zadovoljan/a svojim ljubavnim vezama.		☐	
Ne osećam potrebu za preteranim i prenaglašenim izražavanjem emocija u ljubavnoj vezi.		☐	
Mnogo razmišljam o svojoj ljubavnoj vezi.	☐		

	A	B	C
Teško mi je da zavism od svog/je partnera/ke.			☐
Imam sklonost da se brzo vezujem.	☐		
Nemam poteškoće u pokazivanju osećanja i potreba partneru/ki.		☐	
Nekada sam besan/a na partnera/ku, a da ne znam zašto.			☐
Vrlo sam osjetljiv/a na partnerova/kine promene raspoloženja.	☐		
Verujem da je najveći broj ljudi iskren i pouzdan.		☐	
Preferiram neobavezni seks sa prolaznim partnerima, pre nego seks sa jednom osobom.			☐
Ugodno mi je da delim svoje misli i osećanja sa partnerom/kom.		☐	
Brinem da ako me partner/ka ostavi nikada neću naći nekog novog.	☐		
Čini me nervoznim/om kada mi se partner/ka suviše približi.			☐

	A	B	C
Tokom konflikta, imam tendenciju da kažem i uradim stvari zbog kojih posle zažalim, pre nego da razumno postupam.	☐		
Rasprava sa partnerom/kom uglavnom ne dovodi do preispitivanja celokupnog našeg odnosa.		☐	
Moji partneri/ke često žele da budemo intimniji nego što je meni to prijatno.			☐
Brine me da nisam dovoljno privlačan/privlačna.	☐		
Ponekad me ljudi vide kao dosadnu osobu jer ne pravim „dramu“ u vezi.		☐	
Nedostaje mi partner/ka kada smo razdvojeni, ali onda kada smo zajedno imam potrebu da pobegnem.			☐
Ponekad kada u vezi dobijem ono što želim postanem potpuno nesiguran/na u vezi toga šta uopšte želim.			☐
Ostanak u kontaktu sa bivšim/om mi ne predstavlja poseban problem, ipak imamo mnogo toga zajedničkog.	☐		

Što si više iskaza označila/o u jednoj kategoriji, to je više karakteristika koje se oslikavaju u odnosu na određeni stil vezivanja. Kategorija A predstavlja anksiozni stil vezivanja, kategorija B predstavlja stabilni stil vezivanja i kategorija C predstavlja izbegavajući stil vezivanja.

ANKSIOZNI: Voliš da budeš veoma blizak/ka sa romantičnim partnerom/kom i imaš kapacitet za veliku intimnost. Često se plašiš da tvoj partner/ka ne želi da bude blizak sa tobom onoliko koliko ti to želiš od njega/nje. Ljubavna veza iscrpljuje veliki deo tvoje emocionalne energije. Vrlo si sensizitivna osoba, osetljiva na male promene u ponašanju i raspoloženjima partnera/ke. Iako često precizno detektuješ stvari, ponašanja partnera/ke doživaljavaš previše lično. Tokom veze često razvijaš negativna osećanja i lako postaješ uz nemiren/a. Kao rezultat toga, imaš sklonost da izgubiš kontrolu i kažeš stvari zbog kojih kasnije zažališ. Sa druge strane, ako druga osoba doprinosi osećaju sigurnosti i daje ti priznanja, ti si u stanju da obaciš deo svoje zabrinutosti i da se osetiš zadovoljno.

STABILNI: Za tebe je prirodno da u vezi budeš topla i ljubavna osoba. Uživaš da budeš intiman/a, a da pritom ne postaješ preterano zabrinut/a za samu ljubavnu vezu. Odlučan/a si kad je reč o romansama i teško te uz nemire stvari vezane za ljubavnu vezu. Uspešno razmenjuješ potrebe i osećanja sa partnerom/kom. Dobro razumeš partnerove/kine emocije i uspešno odgovaraš na

iste. Deliš svoje probleme i uspehe sa partnerom/kom, i sposoban/a si da budeš tu za njega ili nju kada je to potrebno.

IZBEGAVAJUĆI: Za tebe je veoma važno da zadržiš sopstvenu nezavisnost i zato često preferiraš autonomiju u odnosu na intimnu vezu. Čak i kad želiš da budeš blizak/a sa drugima, osećaš nelagodu usled prevelike bliskosti i imaš sklonost da partnera/ku držiš na odstojanju. Ne trošiš previše vremena na brigu za svoje ljubavne veze, niti previše brineš da ćeš biti odbijen/a. Sklon/a si da se ne otvaraš svojim partnerima/kama i oni/e se često žale na tvoju emotivnu distanciranost. U vezama si često u pripravnosti na svaki znak pokušaja kontrole i invazije na sopstvenu teritoriju od strane parntera/ke.

Levine Amir and Rachel Heller;

Attached: *The New Science Adult Attachment and how it can help you find and keep love;*
Penguin Group, New York, 2010

TANJA ŠLJIVAR

Tanja Šljivar je dramska spisateljica rođena 1988. godine u Banjaluci, SFRJ. Diplomirala je i masterirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, a završila je i master studije iz primenjenih pozorišnih studija u Gisenu, Nemačka. Autorka je šest celovečernjih drama, koje su objavljene u pozorišnim časopisima, različitim antologijama, i izvedene i javno čitane u profesionalnim pozorištima u Bosni i Hercegovini (BNP Zenica), Srbiji (Atelje 212), Hrvatskoj, Poljskoj, Austriji, Španiji, Albaniji i Nemačkoj (Deutsches Theater Berlin, Schauspielhaus Stuttgart). Takođe piše i objavljuje kratke priče, radio drame, filmske scenarije, i teatrološke tekstove. Za dramsko pisanje osvojila je nekoliko nagrada među kojima su poslednje *Sterijina nagrada*, nagrada *MESS market award*, te nominacija za *Retzhofer Drama-preis* u Austriji. Drame su joj prevedene na desetak jezika, i bila je gošća književnih rezidencijalnih programa u Gracu, Beču i Prištini.

BOJAN ĐORĐEV

Bojan Đorđev je pozorišni umetnik iz Beograda, obrazovan u polju pozorišta i teorije umetnosti u Beogradu na Fakultetu dramskih umetnosti i Univerzitetu Umetnosti i u Amsterdamu na DasArts. Pored Beograda, njegovi radovi su prikazivani u Berlinu, Briselu, Amsterdamu, Njujorku, Šangaju, Beču, Cirihi, Lisabonu, Zagrebu, Rijeci, Ljubljani... Inscenirao tekstove E. Gibera, E. Jelinек, Dž. Džojsa, G. Ferčeca, I. Sajko ali i tri opere, uključujući i *Les enfants terribles* Ž. Koktoa i F. Glasa. Član uredničkog kolektiva i su-osnivač platforme Teorija koja Hoda i TkH časopisa za teoriju izvođačkih umetnosti 2001-2017.

U recentnoj umetničkoj praksi, Đorđev istražuje potencijalne javne, performativne formate marksističke misli i nasleđa levice. Njegov performans Diskretni šarm marksizma izvodi se već pet godina u Evropi a sad i Aziji i preveden je na 10 jezika. U proleće 2016. putovao do Buenos Airesa teretnim brodom da bi proučavao zapetljenu koreografiju svetske trgovine za potrebe performansa *Said to Contain*:

PRODUKCIJA I TEHNIČKA REALIZACIJA

Tehnički menadžer: VOJIN BUTKOVIĆ
Menadžer tehnike i informacionih tehnologija:
GORAN MIRKOVIĆ
Dizajner: MARIJA JEVTIĆ

SCENSKA OPREMA

Krojački radovi: LJILJANA MIJAILOVIĆ,
DRAGAN MARJANOVIĆ
Stolarski radovi: RADIŠA ĐURIĆ, MILAN
CVETKOVIĆ
Bravarski radovi: ANDREJA PETROVIĆ
Asistent dizajnera-operater: ALEKSANDAR
TERZIĆ
Nabavna služba: MILETA KOMNENOVIC

SCENSKA TEHNIKA

Majstor pozornice: VUČE VUČETIĆ
Pomoćnik majstora pozornice: BATO
ISMAILOVIĆ, DRAGAN ĆIROVIĆ
Dekorateri: NENAD GOLUBOVIĆ,
ALEKSANDAR ĐURĐIĆ, MILOŠ ĆIRIĆ,
TOMISLAV RADOSAVLJEVIĆ, ŽARKO DUDIĆ,
ZORAN SIMIĆ, UROŠ DANILOVIĆ i MILAN
ĐONDOVIĆ
Šef transporta: ŽELJKO MURATOVSKI
Transport: NIKOLA BRKIĆ, SAŠA
RADOSAVLJEVIĆ i JOVAN STOŠIĆ
Glavni rekviziter: SAŠA PIVALJEVIĆ
Rekviziteri: BORIS JAKUŠ, MILAN RADOVIĆ,
DEJAN STOJILJKOVIĆ, MOMČILO ĐORĐEVIĆ
Glavni šminker: DUBRAVKA BUŠATLIJA
Šminker: ANA RADOLOVIĆ, TAMARA GAJIĆ
Šef garderobe: GROZDANA STANOJEVIĆ
Garderoberi: BRANKO PETROVIĆ,

SLOBODANKA PETROVIĆ I DRAGANA RISTIĆ

Šef rasvete: RADOMIR STAMENKOVIĆ
Rasveta: DRAGAN MASLAREVIĆ, MARKO
ĐOKIĆ, DUŠKO KOVAČEVIĆ, PREDRAG
PANTIĆ i MILAN STANOJEVIĆ
Šef zvuka: DRAGAN STEVANOVIC – BAGZI
Zvuk: MIROSLAV PETRULJEVIĆ, LIDIJA
MIROVIĆ
Video: DUŠAN STOJNIĆ
Specijalni efekti: DANILO DUDIĆ

Fotografije: BOŠKO ĐORĐEVIĆ
Urednik programa: JELENA MIJOVIĆ
Dizajn programa: MARIJA JEVTIĆ

Organizator projekta: JELENA TVRTKOVIĆ
Menadžer prodaje: JOVANA ČUMIĆ
Šef marketinga: JOVANA STEFANOVIĆ
Referent marketinga, PR: BILJANA ŠEGO
Dramaturg: JELENA MIJOVIĆ
Dramaturg: DIMITRIJE KOKANOV
Sekretar pozorišta: BILJANA VULOVIĆ
Operativni direktor: MAŠA MIHAJOVIĆ
Direktor pozorišta: BRANIMIR BRSTINA

Pozorište Atelje 212, Beograd, Svetogorska 21
tel. blagajne: + 381 11 3247 342, 322 66 26
imejl: atelje212bilet@atelje212.rs
www.atelje212.rs

